

§ 9. Przedawnienie płatnych kuponów następuje po pięciu latach, a obligacyj wylosowanych do umorzenia — po trzydziestu latach, licząc bieg jego od daty płatności kuponów lub obligacji (§ 7).

§ 10. Wymiana obligacji 4% b. Towarzystwa Drogi Żelaznej Fabryczno-Łódzkiej na obligacje 4% pożyczki konwersyjnej kolejowej będzie dokonywana w ciągu lat 10 od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Obligacje nieprzedstawione do wymiany w okresie wymienionym w ust. 1 niniejszego paragrafu tracą swoją ważność.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Kierownik Ministerstwa Komunikacji: *M. Butkiewicz*

219.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 24 marca 1933 r.

w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej.

Na podstawie art. 7 punkt i) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Punkt 3 pozycji 15 taryfy celnej z dnia 26 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 540) otrzymuje brzmienie następujące, przy czym stawki celne rozumieją się w nowej jednostce pieniężnej (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 26, poz. 241):

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg w złotych
z 15 p. 3	Goździki, kwiat goździkowy, cynamon, pieprz, imbir, badjan, majeranek, liście bobkowe, ziele angielskie oraz inne przyprawy korzenne osobno niewymienione:	
	a) przywożone drogą lądową .	710.—
	b) sprowadzane przez porty polskiego obszaru celnego .	510.—
	c) sprowadzane przez porty polskiego obszaru celnego, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	310.—

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie czternastego dnia po ogłoszeniu.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Sew. Ludkiewicz

220.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU W POROZUMIENIU Z MINISTRAMI SPRAW WEWNĘTRZNYCH ORAZ ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 31 marca 1933 r.

o zmianie niektórych postanowień rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami Robót Publicznych, Spraw Wewnętrznych i Reform Rolnych z dnia 3 listopada 1927 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast, zmienionego rozporządzeniem z dnia 6 kwietnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 49, poz. 476), oraz rozporządzeniem z dnia 15 października 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 735).

Na podstawie art. 40 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 372), zmienionego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 czerwca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 481) zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami Robót Publicznych, Spraw Wewnętrznych i Reform Rolnych z dnia 3 listopada 1927 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 913) ulega zmianom następującym:

1) § 9 otrzymuje brzmienie następujące:

„Przy podziale kredytów budowlanych należy uwzględnić zapotrzebowania gmin miejskich, spółdzielni mieszkaniowych i instytucyj społeczno-humanitarnych, spółdzielni mieszkaniowo-budowlanych i wreszcie innych osób fizycznych i prawnych. Pierwszeństwo mieć będą budujący małe mieszkania, oraz tacy budujący, którzy będą potrzebowali stosunkowo najmniejszej pomocy kredytowej.”;

2) § 10 otrzymuje brzmienie następujące:

„Za spółdzielnie mieszkaniowe uważać należy takie spółdzielnie dla budowy domów mieszkalnych, których majątek pozostaje ich własnością, członkowie korzystają zaś jedynie z mieszkań w charakterze lokatorów.

Za spółdzielnie mieszkaniowo-budowlane należy uważać spółdzielnie, które budują domy mieszkal-

ne dla swych członków z prawem przepisania na nich tytułu własności poszczególnych domów, względnie mieszkań.

Istniejące spółdzielnie mieszkaniowe i mieszkaniowo-budowlane obowiązane będą do końca 1933 r. poczynić odpowiednie zmiany w swoich statutach i rejestrach sądowych, stosownie do przepisów niniejszego paragrafu.

Spółdzielnie mieszkaniowe i mieszkaniowo-budowlane mogą korzystać z kredytów, przewidzianych rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast — o ile należą do Związku Rewizyjnego Spółdzielni Mieszkaniowych i Budowlano-Mieszkaniowych w Polsce.

Spółdzielnie mieszkaniowe i mieszkaniowo-budowlane, które dotychczas nie należą do Związku Rewizyjnego Spółdzielni Mieszkaniowych i Budowlano-Mieszkaniowych w Polsce, obowiązane będą przystąpić do tego Związku, poczynając od roku 1934.

Jeżeli spółdzielnia wystąpi ze związku rewizyjnego, względnie zostanie wykluczona i ponownie nie zostanie przyjęta w ciągu 6 miesięcy, jak również w razie skonstatowania, że działalność spółdzielni jest sprzeczna z jej statutem — dalsze wypłaty kredytów dla spółdzielni automatycznie ustają. W wypadkach tych do kredytów już spółdzielniom wypłaconych, lub skonwertowanych nie będą stosowane świadczenia Państwowego Funduszu Rozbudowy Miast.”;

3) w § 11 wprowadza się nowy ustęp w brzmieniu następującem:

„Bank Gospodarstwa Krajowego może kredyt wskazany we wnioskach komitetów rozbudowy, względnie magistratów, z przyczyn uzasadnionych obniżyć, lub kredytu odmówić, w szczególności z uwagi na wygórowane koszty budowy, niedostateczne zabezpieczenie dla kredytu i t. p. W kosztach budowy, stanowiących podstawę dla określenia wysokości kredytu i wyliczania zużycia go w budowę, przyjmuje Bank Gospodarstwa Krajowego bezpośrednie koszty budowy, t. j. bez kosztów pośrednich, jak: sporządzenie i zatwierdzenie planów, wynagrodzenie kierownictwa budowy, koszty inwestycji terenowych, rejentalne, hipoteczne i t. p.”;

4) § 11 ust. 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„Kredyty powyższe udzielane będą z reguły na podkład weksli zabezpieczonych wpisem kaucyjnym na pierwszym miejscu hipotecznym odnośnych nieruchomości, w wyjątkowych tylko wypadkach za innym zabezpieczeniem przez Bank Gospodarstwa Krajowego ustalonym.”;

5) § 13 otrzymuje brzmienie następujące:

„Pierwsza rata przyznanego kredytu może być wypłacona po wykonaniu warunków określonych przez Bank Gospodarstwa Krajowego.”;

6) § 14 ust. 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„Dalsze wypłaty przyznanego na budowę kredytu dokonywane będą w terminach według uznania Banku Gospodarstwa Krajowego i w miarę wymaganej przez Bank postępu robót.”;

7) § 15 ust. 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„W wypadku stwierdzonego przez Bank Gospodarstwa Krajowego użycia kredytu lub jego części na inne cele niż na budowę, na wykonanie której został udzielony, względnie w wypadku użycia budynku, na budowę którego kredyt został udzielony — w całości lub częściowo na cele niemieszkalne, jak: biura, sklepy, lecznice, szkoły i t. p. Bankowi przysługuje prawo natychmiastowego wypowiedzenia kredytu z terminem trzymiesięcznym i ściągnięcia od dłużnika całej wypłaconej sumy wraz z odsetkami w najwyższej prawnie dopuszczalnej wysokości, liczonemi od chwili udzielenia kredytu. Z chwilą wydania wzorowych norm elementów budowlanych, udzielenie kredytu budowlanego może być uzależnione od zastosowania się budujących do powyższych norm.”;

8) § 16 otrzymuje brzmienie następujące:

„Kredyt krótkoterminowy, udzielony na budowę domów ogniotrwałych, winien być po ukończeniu budowy bądź spłacony w terminie przez Bank Gospodarstwa Krajowego oznaczonym, bądź w razie istnienia warunków, określonych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast i niniejszego rozporządzenia, skonwertowany w całości lub części na kredyt amortyzacyjny.

Kredyt amortyzacyjny na budowę nieobciążone innymi długami, wzniesione na gruntach stanowiących własność dłużnika, oraz czyniące zadość wymaganiom statutu Banku Gospodarstwa Krajowego będzie udzielany, bądź w listach zastawnych i obligacjach budowlanych Banku Gospodarstwa Krajowego, bądź w formie długoterminowych pożyczek w gotówce, które mogą stanowić podkład dla przyszłych emisji listów zastawnych lub obligacji budowlanych tego Banku. Pożyczki powyższe nie mogą przekraczać 80% przyjętego przez Bank Gospodarstwa Krajowego szacunku nieruchomości, stanowiącej przedmiot zabezpieczenia, przyczem pożyczki w listach zastawnych muszą się mieścić w 50% tego szacunku.

Kredyt krótkoterminowy, udzielony: na nieruchomości obciążone innymi długami, na budowę domów drewnianych — i na tych domach zabezpieczony, jak również część kredytu krótkoterminowego, przewyższająca 80% szacunku — podlega rozłożeniu na kredyt gotówkowy, amortyzacyjny, który nie będzie mógł stanowić podkładu dla przyszłych emisji Banku Gospodarstwa Krajowego. To samo dotyczy kredytów, które z jakichkolwiek powodów nie nadają się do konwersji na pożyczki długoterminowe w listach zastawnych, obligacjach budowlanych, lub w gotówce.

Kredyt udzielony na budowę domów drewnianych, lecz zabezpieczony na domach ogniotrwałych, znajdujących się na tych samych lub innych nieruchomościach miejskich — będzie skonwertowany w złotych w złocie w myśl przepisów ust. 2 i 3 niniejszego paragrafu.

Pożyczki w listach zastawnych, obligacjach budowlanych i pożyczki długoterminowe w gotówce, będą udzielane na okres do lat 47; pożyczki gotówkowe amortyzacyjne na domy ogniotrwałe i na domy drewniane, kryte materiałem ogniotrwałym i na tych

domach zabezpieczone — na okres do lat 25, licząc od roku dokonania konwersji. Okres amortyzacji tych pożyczek ustala Bank Gospodarstwa Krajowego, w zależności od wysokości pożyczki i trwałości wykonanej budowy. Ustalone przez Bank Gospodarstwa Krajowego plany umorzenia kredytów długoterminowych podlegają zatwierdzeniu przez Ministra Skarbu.”;

9) § 17 ust. 1 otrzymuje brzmienie następujące: „Oprocentowanie pożyczek budowlanych będzie wynosiło:

- a) przy kredycie krótkoterminowym, oraz przy kredycie gotówkowym amortyzacyjnym — 3% w stosunku rocznym, poczynając od 1 stycznia 1933 r.,
- b) przy kredycie w listach zastawnych i obligacjach budowlanych — będzie równe oprocentowaniu listów zastawnych i obligacji budowlanych Banku Gospodarstwa Krajowego; przy kredycie w formie pożyczek długoterminowych w gotówce — będzie wyższe o 1% od oprocentowania listów zastawnych Banku Gospodarstwa Krajowego, przyczem we wszystkich wypadkach w punkcie tym wymienionych, dłużnik pokrywa 3%, a pozostałą część pokrywa za dłużnika Skarb Państwa z Państwowego Funduszu Rozbudowy Miast.”;

10) w § 17 dodaje się nowy ustęp 4 w brzmieniu następującem:

„Przy konwersji pożyczek krótkoterminowych na pożyczki długoterminowe w gotówce, suma nominalna tych ostatnich pożyczek równać się będzie sumie pożyczek krótkoterminowych. Gdyby Bank Gospodarstwa Krajowego, na podstawie udzielonych pożyczek długoterminowych w gotówce, emitował następnie listy zastawne, względnie obligacje budowlane, to papiery te przejmie Państwowy Fundusz Budowlany na pokrycie swych wierzytelności po kursie giełdowym, względnie ustalonym przez Ministra Skarbu, a różnicę kursową pokryje Państwowy Fundusz Rozbudowy Miast.”;

11) § 20 otrzymuje brzmienie następujące:

„Termin wykorzystania przez miasto kontyngentu pożyczek budowlanych, przypadającego na poszczególne miasto, ustala się, zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast na 6 miesięcy, licząc od daty wyznaczenia przez Bank Gospodarstwa Krajowego kontyngentu dla danego miasta.”;

12) w § 21 dodaje się nowy ustęp 2 w brzmieniu następującem:

„Za straty i koszty wymienione w punkcie 5 art. 22 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast, rozumieć należy te sumy w kapitale i procentach, które, w wyniku prowadzonej przez Bank Gospodarstwa Krajowego egzekucji przeciwko dłużnikom z tytułu udzielonych im krótkoterminowych i długoterminowych pożyczek budowlanych, nie zostały ściągnięte, oraz wszelkie inne nieściągnięte wydatki, związane z zabezpieczeniem i dochodzeniem tych pożyczek.”;

13) § 27 p. 4 otrzymuje brzmienie następujące:

„4) zajęte pod parki”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Sew. Ludkiewicz

221.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH

z dnia 7 marca 1933 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Komunikacji i Spraw Wewnętrznych o wyznaczeniu lotnisk i terenów specjalnych w celu przeprowadzania prób w locie oraz określeniu warunków tych prób.

Na podstawie ustępu 2 art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 marca 1928 r. o prawie lotniczym (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 294) zarządza się co następuje:

I. Postanowienia ogólne.

§ 1. (1) Próby ze statkami powietrznymi w locie (loty próbne, odbiorcze lub doświadczalne) powinny się odbywać na lotniskach oraz poza obrębem tych lotnisk na terenach specjalnych, wskazanych w obydwu wypadkach przez właściwe instytucje badania zdolności do lotu statków powietrznych lub przez instytucje nadzoru technicznego nad temi statkami, przewidziane w § 13 rozporządzenia z dnia 5 kwietnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 635).

(2) Próby w locie mogą się również odbywać w czasie przelotów (przeloty próbne, odbiorcze lub doświadczalne) pomiędzy lotniskami lub terenami, o których mowa w ustępie poprzednim.

§ 2. Pod względem technicznym próby ze statkami powietrznymi w locie dzielą się na:

- 1) próby z pierwowzorami statków powietrznych,
- 2) próby ze statkami powietrznymi nowymi, seryjnymi, oraz
- 3) próby ze statkami powietrznymi, będącymi w użyciu po naprawie.

II. Przeprowadzanie prób ze statkami powietrznymi nowymi.

§ 3. (1) Loty próbne, odbiorcze i doświadczalne ze statkami powietrznymi, o których mowa w § 2, punkty 1) i 2), mogą się odbywać tylko w tym wypadku, gdy statek powietrzny został uznany przez